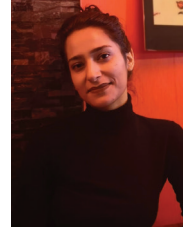

Kaan Kural ile Röportaj

Stj. Av. Betül Ayfer ŞEKER

Dergimizin kıymetli okuyucuları; bu kısımda benimle ve röportajımla birlikte-siniz. Röportajı okumaya başlamadan size küçük bir giriş yapmak istedim. Neden Kaan Kural? Aslında bu sorunun cevabı çok basit; çünkü o Kaan Kural. Ama biz yine de bu konuyu biraz açalım. Kimimiz ona NBA maçlarından, kimimiz LOL turnuvalarından, kimimiz kendi basketbol ligimizden, kimimiz de TV dizilerinden aşinayız. Nereden aşına olduğumuzun bir önemi yok aslında. Nereden duymuş olursak olalım mini röportajımızı okurken hepimizin kulaklarında onun sesinin yankılanacağından eminim. İşte bu yüzden Kaan Kural...

Kendisi o kadar çok alanda uzman ve o kadar çok alanda bilgi sahibi ki ona ne sorsam inanın bilemedim. Kendi meraklarıma yönelik, biraz da sohbetin gidişatına göre sorular sordum. Kendisi de o kadar samimi yanıtlar verdi ki o samimiyeti bozmadan aktarmaya çalışmak oldukça zor oldu. Lafı daha da fazla uzatmadan Hukuk Gündemi Dergisinin hukuk dışı konularının da konuşulduğu kısmında size iyi okumalar diliyorum.

Kaan Bey öncelikle röportaj teklifimi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Sizinle bu röportajı yapmak için sabırsızlanıyorum. Umarım keyifli bir röportaj olur.

Sizi herkesin tanıdığından oldukça eminiz fakat bize kendinizden kısaca bahseder misiniz? Kaan Kural kim?

1974, Ankara doğumluyum. Ankara'ya yabancı değilim. Ankara'da 12 yaşına kadar kaldım. Ankara Koleji'nde okudum. Sonra İstanbul'a gittim, Robert Koleji'nde yatılı okudum. Orayı kazanınca herkes şaşırdı Türkiye 12.si olmuşum. Ardından Boğaziçi Üniversitesi'nde Uluslararası İlişkiler okudum, şimdi buradayım.

Hemen basketbol diyeceğimizi düşünüyor-sanız yanılıyorsunuz. Hazır bir kafede röportajımızı yapıyorken sizin 'Goblin' isimdeki kafenizden biraz bahseder misiniz?

Aslında oyun oynayanlara yönelik farklı bir projeydi. 5 senedir devam ediyor. Bir miktar para kazanıldı, o kazanılan kafeye yatırıldı. Ekstradan ne oluyor dersiniz kahve içiyorum para vermiyorum. Kendim de oyun tutkunuyum. Kafe de bu formatta. Bir nevi hobi yani. Tabi ki de başlarken öyle düşünmedik belki de para kazanırız dedik, çok büyük para kazanmaya da hevesimiz yok. Görüldü ki çekirdek bir kitlesi var, gelen gidenler belli, küçük bir kulüp gibi. Daha çok masaüstü, derin ve içerikli oyunlar var. En çok "Magic: The Gathering" oynanıyor. Bir de ikinci bir bölüm var. Orada 12 tane bilgisayar var. Orda da oyun oynanıyor ama sadece bir arkadaş grubu gelip takılıyor gerçek oyuncu olanlar tutkuyla yaklaşanlar geliyor.

Müşteri kitlenizi seçiyorsunuz yani?

Seçmek değil de filtreliyoruz. Gelenler de devamlı oluyor zaten gelip kalıyorlar.

Basketbol merakınız tam olarak ne zaman başladı?

Asıl olarak Robert Koleji'nde başladı. Aslında Ankara'da iyi bir basketbol kültürü var ama o zamanlar çocuktum bildiğin oyun oynuyorduk. Robert Koleji'nde yatılı okuyordum. Akşam ne yapacağım diye düşünürdüm gidip salonda basketbol oynardım böyle başladı 1985-86 yıllarında NBA kasetlerini izliyordum. Türkiye'de NBA bilen çok azken ben çok şanslıydım. Dergileri gazeteleri takip ediyordum.

Peki, basketbolu yazmaya nasıl başladınız?

Tamamen tesadüf eseri oldu. Ben Boğaziçi Üniversitesi'nde Uluslararası İlişkiler okuyordum, mezun oldum. Ne yapacağım diye düşünürken Garanti Bankası'nın sınavına bile girdim. Aslında Dışişleri Bakanlığını istiyordum Ankara'ya döneceğim diye düşünüyordum. Sonra büyük bir tesadüf Yiğit Er Uluğ var Fast Break dergisi el değiştirdi. Yiğit Er Uluğ ilgileniyordu. Kiminle yapacağım diye düşünmüş. Basketbol yazacak kimse bulunamıyor. Bir taramaya giriyor kendisi de Boğaziçi mezunu o tarama sonucu beni bulmuş. 'Yazı İşleri Müdürü olur musun' dedi. Teklif ettiği işin ne olduğunu bile bilmiyordum. '3 ay sürünürsün sonra yaparsın' dedi, çok da iyi para teklif ettiler. O zamanın parasıyla ayda 1500 dolar geliyordu. Ben de kabul ettim ve başladım.

Basketbolu iyi oynamanın yolu iyi bir oynatandan yani koçtan geçiyor. Hiç aktif olarak koçluk yapmayı düşündünüz mü?

Hayır düşünmedim. Bir süre Robert Kolejinin lise basket takımını çalıştırdım. Bizim eski koç istemişti ama bana hitap etmiyor. Ben analiz etmeyi seviyorum. Bir de şu var ben taraf olmayı sevmiyorum. Bana menajerlik teklifleri de geldi. Diyelim ki; ben Beşiktaş'ın menajeri oldum Galatasaray-Beşiktaş maçında Galatasaray güzel bir oyunla oynarsa ben Galatasaray'ın kazanmasını isterim.

Türkiye'deki takım tutma konusundan baya uzaksınız o zaman?

Çok uzağım. İyi oynayanın kazanmasını severim. Ancak bizde öyle olmuyor hatta insanlar içindeki vahşeti yansıtmaya başladılar. Artık Neandertal değiliz. Benim gibi kanepeler taraftarı da olabilirsiniz. Tutkulu bir taraftar da olabilirsiniz. Aslında o zaman aldığınız keyif artar, tutku bir katalizördür. Duyduğunuz hissettiğiniz şeyi 3'e 5'e katlar fakat bu duyguyu pozitif yönde kullanmalıyız ki mutlu olalım. Kaliteli oyuna hakkını vermeliyiz. Yenildiğimiz zamanlarda kaliteli bir oyun sergilediysek bunun zevkini yaşayabiliriz. Asıl o zaman spordan keyif alırız. Takım sporu bir savaş simülasyonudur aslında. Bunu da tribünlerde zaten görüyoruz. Artık daha medeni bakabilmeliyiz bu simülasyondan çıkmalıyız, ilkel bakmamalıyız. Kastettiğimiz şey artık insanların başkalarına zarar vermesinden kaynak

alıyor. Hayatın birçok alanında medenileşebildiysek bunu sporda da uygulamalıyız. Keyif almayı unutmamalıyız. Hiç unutmuyorum Dallas-Miami maçını anlatıyorum. Benim Twitter hesabım üzerinden tartışanlar kavgalı sopalı hale gelmişler. Bir kere polise başvurdum, siber suçlara, o da bunun için. İşte böyle şeylerle karşılaşılıyor. Hoş değil.

Çocukken desteklediğiniz bir takım var mıydı?

Lisede aynı odada kaldığım arkadaşlarımdan hepsi Galatasaraylıydı. Beni de Galatasaraylı yapmak için uğraştılar. Maçlara götürdüler. Ama içimde öyle bir taraf olma olayı yok. O yüzden hiç takım tutmadım.

Türk basketbol eğitimi ile ilgili fikirleriniz neler?

Ben bununla ilgili rapor hazırlamıştım, sunumlar yapmıştım. Biz iyi basketbolcu yetiştirebiliyoruz. Antrenman teknikleri konusunda artık gizli saklı bir şey kalmadı. Sorun bu değil. Ayrıca özellikle NBA oyuncularını kendilerini bireysel antrenmanlarla geliştirir, takım antrenmanı çok az yapıyor. Bu da ayrı bir boyut. Bizim en büyük sorunumuz şu aslında, bu futbolda da geçerli, biz U16, U18, U20 takımlarımızda çok başarılıyız fakat bir sonraki aşamada yani yetişkinler aşamasında aynı ölçekteki takımlara göre daha az oyuncu çıkarıyoruz. Örneğin bizim U18, U20 takımımız İspanya ile denk ama onlar üst yapıda üç oyuncuyu değerli kılarken biz bir tanesini kılabiliriz. Bu geçişte bir sorun var. Sonra bir şeyi fark ettim 'biz basketbolcu yetiştiriyoruz ama birey yetiştiremiyoruz'. Çok genç yaşta o gençleri bol antrenmanlarla spora yönlendiriyoruz. Çoğunun ailesi de destek oluyor bunlar çok güzel ama çocuklara yarış atı gibi de bakıyorlar. O çocuklar okula gitmiyorlar. Bireysel gelişim ve iletişimleri çarpık oluyor. Gençken, 20 yaş altındayken, sorunlar daha rahat halloluyor; yeteneklisin, sahaya çıkıyorsun bir maçta toparlıyorsun, prens oluyorsun ama yetişkinlerin arasına geçtiğin zaman yani kralların arasındayken kolay olmuyor, küçük prens kalıyorsun. Orada ilk defa başarısızlığı görüyor. Genç, yetenekli, küçük yaşta bol refaha erişmiş o çocuk depresyona giriyor. Gelişim eksik, iletişim çarpık, zamanı ayarlama sorunlu, lükse alışkanlık ve bağımlılık vs. derken sorunlarla yüzleşemiyorlar. Sorun

çözemiyorlar. Tabi bunlar genel yorumlar böyle olmayanlar da var.

Basketbol konusunu kapatmadan size basketbolla ilgili çok küçük 3 soru daha sormak istiyorum. Öncelikle en iyi anınız?

2013 NBA finalleri, 6. maç. Miami’de salondaydım. Maç öyle bir maçı ki maçın bir bölümünden sonra transa geçmişim hatırlamıyordum. O maç üzerine iki kitap yazılır ve ben işte o maçta yorumcuydum.

En etkilendiğiniz oyuncu?

Michael Jordan’la büyüdüğüm için tabi ki o ama son yıllarda Kevin Durant’e inanmıyorum. Evrimi kanıtlayan başka bir canlı. Şöyle ki basketbolun çok temel bazı kuralları vardır. Örneğin; belli bir boyun üzerindeki oyuncuların yerden yüksekliklerinden dolayı top hakimiyetlerinin, şut yeteneklerinin daha kısıtlı olmasını beklersiniz. Bakıyoruz Kevin’in 2.14 metre boy, 2.28 metre kol açıklığı var ama şutlar muazzam. Daha iyi oyuncular da var LeBron gibi ama basketbolda karşındakini bu kadar etkisiz kılan tek oyuncu Kevin. Ona karşı ne yaptığını hiçbir anlamı yok. İstedikini yapar, gelip üzerinden şut atar. Bir şey yapamıyorsunuz, kontrastı yok. En fazla dua edersiniz. Mükemmeliyetçi biri. Çözumsuz biri.

Takip ettiğiniz en iyi Türk genç yetenek?

Ersan İlyasova. Sakatlıklar öncesi Ersan İlyasova.

Basketbol sizin tutkunuz bunu biliyoruz ancak başka tutkularınız da var mı?

Çok var aslında mesela tarihe çok merakım var özellikle Japon Feodal tarihini çok iyi bilirim. Daha doğrusu çok araştırım. Japonya’ya gitmek istiyordum, işim sayesinde bu fırsatım da oldu. Gidip orda bir ay kaldım. Gezmeyi de çok severim yine işim sayesinde çok fazla yere gidebildim. Ama hayatta her şeyin fazlası zarar. İlk zamanlar fazla heyecanlı oluyordu ama sonra öyle olmadı. O zamanlar bir kız arkadaşım vardı. Venedik’e gidecektim. Arkadaşım diyor ki ‘aa ne güzel’ ama ben 5 kez gitmişim, benim için Yozgat’a gitmekle aynı şey. Çanakkale’ye gitmekle de farkı yok, herhangi

bir şehir oluyor zamanla. Artık bir yere gittiğim zaman ‘bu havaalanı güvenliği çekilmez iş’ yapıyordum. Bir süre sonra sıradanlaşıyor.

Kendiniz işiniz dışında gezmek için fırsat bulabiliyor musunuz?

Buluyordum; Afrika, Hindistan, Maldivler vs. çok yere gittim, artık istemiyorum, evde oturmak istiyorum. Amerika hariç tabi. Las Vegas’a gidiyorum. En büyük tutkularımdan biri ‘Poker’. Oyun benim için bir tutku. Çocukluğumdan beri oyun hayatımın içinde günde ne kadar yoğun olursam olayım en az 2 saatimi oyuna ayırıyorum. Sağlam bir oyuncuyum. Bence bütün oyunların en üst noktası poker. Ondandır da bu yüzden daha fazla keyif alıyorum.

Oyunlarla bu kadar içli dışlı olmanız günlük hayatınızı zorlaştırıyor mu?

Her şeyin fazlası zarar sadece oyunla vakit geçirip bir arkadaşınla vakit geçirmiyorsan ‘senin bağımlılık problemin var’ demektir ve bunun sorumlusu dijital ortam değil sen olursun, biz oluruz. Doğru kullanılıncaya oyun bilişsel zekayı oldukça artırıyor. Oyun; insanın analitik zekasına, stratejik düşünmesine de katkı sağlıyor. Bilinçli yaklaşım sonucunda bu faydalarını görebiliyorsunuz.

Peki siz oyun oynarken nasıl birisiniz?

Oyunda amacım birini yenmek değil sistemi yenmek oluyor. En iyiyi, en doğruyu oynamak istiyorum. Rakibe yenilebiliriz ama önemli olan oyunun gerekliliklerini yerine getirmek.

Basketboldan ve diğer tutkularınızdan bahsettik. Peki mesleki seçimlerinizi de bu tutkulara göre mi yaptınız? Yani dizi oyunculuğu, film yapımcılığı da sizin için bir tutku mu?

Bunlar aslında tamamen tesadüfi oldu. Mesela film yapımcılığında; yakın arkadaşlarımdan biri senarist biri yönetmendi onlar film çekmek istedi, bana da güvendiler onların bir parçası oldum, yapımcı oldum. Fasulye filmi böyle çıktı. Beklentilerimizi de karşıladı aslında. Daha sonra 1999 depremi ve ekonomik kriz olmasa daha iyi işler de yapabiliirdik. Dizi oyunculuğu falan da yaptık. Ama krizle beraber battık. Film yapımcılığı vs. batırmadı bizi, kriz herkesi olduğu gibi bizi de batırdı.

Kriz olmasa da yine de basketbola döner miydiniz o yapımcılık süreci sizi farklı bir noktaya sürükler miydi?

Muhtemelen sürüklerdi. Basketbolu da yarı zamanlı olarak yazardım. Ama tabi ki zamanımın, eforumun çoğunun ayıramayabilirdim. Ben şu anda da birçok başka işe vakit ayırıyorum, bunlar zaman ayırma ile ilgili aslında. Ancak temel olarak yapımcılıkla ilgilenebilirdim.

Tüm bu mesleki uğraşlardan en zoru hangisiydi?

Film yapımcılığı. Ama onda hiç bilmediğim bir sektör oluşu da etkiliydi ayrıca diğer tüm yaptığım işlerin sorumlulukları film yapımcılığına göre daha sınırlı. Burada ise daha geniş sorumluluk alanı var. Ayrıca zor bir zaman diliminde çekiyorduk; deprem, kriz falan bunların etkisi çok oldu.

Spor artık büyük bir sektöre ve o sektörde artık 'Espor' da var. Siz de espor yorumculuğu yapıyorsunuz. Espor yorumculuğuna nasıl başladınız?

O da tesadüf; 2014'te NTV NBA yayınlarını kesdiği zaman kısa bir süre işsiz kaldım ve ne yapsam diye düşünüyordum. Tam o sırada Türkiye'den bir takım dünya şampiyonasına gitti ama baya zorlandılar kötü sonuçlar elde ettiler. Twitter üzerinden

oyunları hakkında bunlarla bir iletişimim oldu. Bu görülmüş. Beni dünya şampiyonasından sonra bir programa davet ettiler. Ben de seve seve gittim. Ben Çin ve Kore takımlarının arasındaki maçı merak ettim, izlenimlerimi anlattım, bana yorumcumuz olur musunuz dendi ben bilmiyorum dedim izlenimini söyle yeter dediler. Ben de olmaz gelişmem lazım dedim, iyi de para verdiler 4 ay sonra diyerek işi kabul ettim. O 4 ay ÖSS'ye çalışır gibi çalıştım başladım.

Sıra geldi bize; Avukatlar hakkında ne düşünüyorsunuz? Davalarınız olduysa eğer bunlarla örnekledirerek anlatmanız bizi memnun eder.

Oldu tabi ki ama büyük değil ufak tefek şeylerdi, yapımcılık sürecindeki batışımızla ilgili şeylerdi, onda da avukat arkadaşım yardımcı oldu zaten. Avukatlar dünyanın her yerinde eleştirilen bir meslek dalı. Bunun nedenlerinden biri de aslında ne kadar önemli olduğundan kaynaklanıyor. Çünkü anlaşmazlıkların kurallar ve kanunlar çerçevesinde çözülmesini sağlayan kişilersiniz ve ben de bir oyuncu olduğumdan, sıkı kurallarla oyun oynadığımdan, bu meselenin ne kadar önemli olduğunun farkına varabiliyorum. Avukatlıkla avukatlar farklı şeyler. Avukatın iyisi kötüsü olabilir her meslekte olduğu gibi. Ama avukatlık açısından düşünüp konuşacak olursam; Avukatlık çok kritik bir meslek. Bir avukat; herkesin aşağıladığı, öğrendiği birini savunuyorsa eminim ki o iş yapılması gereken bir iştir. Bu medeniyetin sürmesi için o avukat o kişiyi sevmese bile işini sonuna kadar yapabilmeli. Bir kişi işlediği suçun karşılığı olan cezadan fazlasını alırsa bu zulümdür. İşte kişi hakkının avukat aracılığıyla savunabilecek ki bu medeniyet, bu düzen oturabilsin. Oturan da devam edebilsin. Medeniyetin temelinde sizlerin de olduğunu düşünüyorum çünkü sizler kuralları uygulaya uygulaya oturtuyorsunuz. Medeniyetin temelinde de bu bahsettiğimiz kurallar yatıyor.

Peki siz spor camiasından biri olarak hukuk fakültesinden yeni mezun birine spor hukukuna yönelmesi önerir misiniz?

Büyük oranda öneririm ama yaşayacağı sorunları da bilerek yönelmesini öneririm. Çok fazla ihtiyaç var. Çok fazla ihtilaf var hem ulusal hem de uluslararası mecrada. Ama taraflar hukuka

başvurmadan o kadar çok işini halletmeye çalışacak ki temsil ettiğiniz taraf belki de hukuk sınırları dışında kalmanızı isteyecek ve sizi zor durumda bırakacak. Kariyer açısından bakıyorsanız çok bakır bir alan. Büyük ölçekli işler oldukça fazla. Ama çok fazla gri alan var. Sözleşmeler var ama oldukça göz ardı ediliyor vs. Hukuku nasıl doğru uyguladım diye değil de hukuk beni nasıl yakalamaz diye yaklaşan oldukça fazla.

Futbolun adaleti yoktur diye bir söylem var peki basketbolun adaleti var mı?

Bir kere futbolda kısa vadede 'evet adaleti yoktur' denebilir ama uzun vadede hiçbir zaman daha çok emek veren takımların daha başarısız olduğu görülmez. Basketbol ise çok daha adaletli. Futbol bağımsız değişkenlerin, basketbol ise bağımlı değişkenlerin sporudur. Futbolda 30 şut çekersen rakip 2 şut çeker seni yenebilir. Basketbolda bir takım 30 şut kaybedsin diğeri 4 şut kaybedsin hayatta yenemez seni. Arada oyun kalitesi farkı yüzde ondan fazla ise kaliteli takım mutlaka kazanır.

Geldik en güzel sorumuza; tanıdığınız en tatlı stajyer avukat kim?

Tabi ki Betül Ayfer :)

Kaan Bey öncelikle başta son soru olmak üzere sorularıma verdiğiniz samimi yanıtlarınız ve keyifli sohbetiniz için başta kendi adıma olmak üzere Ankara Barosu Hukuk Gündemi Dergisi ailesi adına teşekkür ederim. Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Asıl ben teşekkür ederim bu kadar keyifli bir sohbet ve röportaj için. Başarılarınızın ve röportajlarınızın devamını dilerim.